

Rigsdagstidende.

1857. — Forhandlingerne paa Landstthinget. № 48.

Ottende Session.

32te Møde.

Mandagen den 2den Februar.

(Forts.)

Beskyldning (forts.): Jeg skal ikke gaae ind paa, hvorvidt en saadan Fremgangsmaade, der gaaer ud paa et Tillæg til Finantsloven, en Bemyndigelse til at udbetale Penge, vil føre til det System, at alle det Slags Love, som indeholde en saadan, ville komme til først at gaae til Folkethinget, idet det jo er bekjendt, at Finantslovsforslaget først skal forelægges Folkethinget, og at det Samme altid er anerkjendt at skulle være Tilfældet med Tillægsbevillingslovene. Men paa dette Spørgsmaal skal jeg for Dødeligheden ikke indlade mig, men kun henlede Opmærksomheden paa Udtrykkene i § 6: „de med denne Lovs Anvendelse forbundne Udgifter, der anslaaes til et Beløb af 200,000 Rd., bevilges af Kongerigets Overskud for Finantsaaret 1857—58 og, forsaavidt det ikke maatte være tilstrækkeligt, af Sammes særlige Kassebeholdning.“ Det vil sees, at disse Udtryk, der indeholde en Bevilling, afvige fra de Udtryk, der bruges i Finantsloven og Tillægsbevillingslovene, idet der kun forekommer det Udtryk, at en Udgift bevilges. Det vil ogsaa sees, at andre Love, som indeholde et saadant Tillæg om Udgifterne, benytte andre Udtryk.

Jeg skal saaledes nævne den Lov om Redningsvæsenet, som er antagen i Folkethinget den 21de Januar dette Aar, hvor der er gjort den Tilsporing, at de ved denne Lov i Finantsaaret 1857—58 forarsagede Udgifter bevilges til Udbetaling. Det er altsaa andre Udtryk

end dem, der findes i § 6. Nu maa det erindres, at Lovforslaget foreligger i den samme Stikkelse, hvortil det er forelagt af Ministeriet; disse Udtryk ere altsaa vel overveiede, og der opstaaer derfor det Spørgsmaal, om disse Udtryk, der ere forskellige fra dem, der findes i de andre Love, have Andet til Hensigt, end at Pengene bevilges. Der er for mig fremsat den Fortolkning af disse Udtryk, at de, strengt taget, ville udflyde Udbetalingen ifølge denne Lov til Finantsaarets Slutning. Der staaer nemlig, at Pengene skulle betales af Overskuddet; men det er jo en bekjendt Sag, at Overskuddet ikke kan udfindes, førend man kjender alle Aarets virkelige Indtægter og alle Aarets virkelige Udgifter; Forskellen derimellem, forsaavidt Indtægterne overstige Udgifterne, er Overskuddet. Det er altsaa først ved Slutningen af Finantsaaret, at Overskuddet viser sig, og, da der nu staaer i Lovforslaget, at Pengene skulle betales af Overskuddet, har man fremsat den Fortolkning, at Udbetalingerne altsaa ikke kunne ske, førend man kjender Overskuddet. Naar der dernæst er tilføjet, at, forsaavidt dette ikke maatte være tilstrækkeligt, Pengene da skulde tages af Kongerigets særlige Kassebeholdning, har man formeent, at Bemyndigelsen til at tage dem af Kassebeholdningen først kunde indtræde, naar det har vist sig, at Kongerigets Overskud ikke var tilstrækkeligt. Hvorvidt nu denne Formening er aldeles rigtig, skal jeg overlade til Bedømmelse af de egentlige Jurister, hvortil jeg ikke kan henregne mig. Jeg kan ikke bifalde denne Fortolkning, da den vilde komme i Strid med selve Lovforslaget, idet der staaer i § 4, at Udbetalingen begynder den 1ste i den Maaned, som følger paa den, i hvilken Beregningen er gjort. Det er